

Satanisme

Wanneer een onderwerp mysterieus is, blijven verrassend veel mensen daar liever bij weg. Terwijl bij een ongeluk de toegestroomde mensenmassa in de weg staat voor de hulpverleners. Zo zal mijn schrijven waarschijnlijk weinig mensen 'bereiken'.

Bestaat satanisme? Wat is dan satanisme? Waar gaat dit artikel eigenlijk over?

Onderstaande is mijn persoonlijke visie. Het gaat mij om een gedachtegang, niet om een definitiestrijd. Het is bedoeld om te prikkelen, niet om jou te overtuigen van mijn waarheid. Jij kunt jouw waarheid alleen in jezelf vinden, wanneer je alle conditionering kunt loslaten.

Satan, de duivel

Ik ben niet gelovig opgevoed en ook nu ben ik geen voorstander van religie. Ik geloof wel in 'de bron' en dat mag je God noemen. Het éne bewustzijn dat de duale materie heeft gecreëerd. Hoe precies, dat weet ik niet, want hoe kan een mens ooit weten wat hogere bewustzijnslagen zijn en doen.

Mijn visie gaat uit van de creatie van de vorm door het vormloze. Het bewustzijn van dit universum dat dit universum creëert. Het één creëert de dualiteit, waarmee tegelijk de drie-eenheid ontstaat omdat tussen de twee materiële krachten 'aantrekking' en 'afstoting' een zekere balans aanwezig moet zijn.

In die zin kun je zeggen dat God de wereld heeft geschapen. God als eenheidsbewustzijn van het universum als levend wezen. De materie onderhevig aan twee krachten in balans. Materie doordrenkt van bewustzijn op alle niveaus, zoals ook het menselijk lichaam doordrenkt is van bewustzijn. In die zin verschillen het universum en het menselijk lichaam niet eens zoveel.

Ik kan niet genoeg benadrukken dat mijn artikel niet gaat over 'dé waarheid' noch details. Het gaat mij om een gedachtegang. Eigenlijk niet om mijn gedachtegang, maar om die van jou. Het loslaten van alle aangeleerde kennis om contact te maken met de eigen intuïtie. Contact te maken met het eenheidsbewustzijn, met God. Ik blijf het grappig vinden dat ik niet in God geloof en toch met Hem van gedachte wissel.

Heeft God dan de duivel voortgebracht? Met welk doel? Wat is die duivel dan?

Wie kent de duivel? Een essentiële vraag die ook verlangt om uit het menselijk perspectief te stappen. Want hebben mieren te maken met de duivel? Hebben de zeeën te maken met de duivel? Is de Zon onderhevig aan de duivel? Ik ga er vanuit dat je op deze vragen met 'nee' hebt geantwoord. De duivel is puur een menselijk fenomeen.

Een wolf die twintig schapen in een afgesloten veld doodbijt is niet bezeten door de duivel, dat is gewoon een uiting van zijn instinct. De mens die daar een oordeel over velt door de wolf te haten kan bezeten zijn door de duivel. Die mens met een in principe hoger bewustzijn dan die wolf zou in staat moeten zijn bewust afstand te nemen van zijn instincten en emoties. Wanneer die mens dat niet doet, kunnen er ongelukken ontstaan.

De dualiteit in de mens is nog niet in balans, onze soort is nog niet volmaakt. In mijn visie is de mens bezig wezenlijk mens te worden. Ons denken is nog niet voldoende ontwikkeld. Wij laten ons nog teveel leiden door instincten en emoties. Niet dat we geen instincten of

emoties mogen hebben, maar je daardoor laten leven is niet ons menselijk potentieel. Wij kunnen bewuste wezens zijn, maar dan moeten wij wel in balans komen.

Wanneer wij 'het slechte' haten, dan kennen wij geen liefde. Het is ook ontzettend moeilijk om liefdevol te zijn in een omgeving vol haat. Masaru Emoto's experimenten met waterkristalen spreken voor zich. Er is genoeg bekend over de gevolgen van specifieke emoties op planten. Duizend mensen die mediteren voor vrede hebben impact. Duizend mensen die haten hebben ook impact.

Dat de boer die wolf vervloekt als hij zijn twintig doodgebeten schapen aantreft is begrijpelijk. Wanneer hij die wolf na een uur nog vervloekt heeft hij onbewust de duivel in zichzelf toelaten. Dat is de dualiteit tussen het goede en het slechte in de mens zelf. God vindt daar niets van, want het is zijn plan om de mens bewust te maken.

Satan staat niet op gelijke hoogte met God. Satan bestaat puur in het denken van de mens. De onbewuste mens kent de duivel. In zichzelf. Is daar bang van. Maar kan dat blijkbaar ook gebruiken.

Satanisme, de mens

De verdwaalde mens is zoekende. We zijn allemaal op weg naar onszelf, op weg naar menswording. We verlangen naar liefde. Om te begrijpen en begrepen te worden, om aangeraakt te worden door God.

Nogmaals, lees tussen de regels door als je niets met God hebt. Probeer niet mijn tekst te begrijpen, maar voel hoe jouw lichaam interacteert met het hele universum. Als je dat kunt voelen, dan gaat de wereld echt voor je open. Voel jouw wereld door even stil te zijn.

De onbewuste mens is bang en wordt geleefd door zijn instincten en emoties. Hij haalt kracht uit zijn angst. Zijn overlevingsmechanisme laat hem niet in de steek. Wanneer haat zijn drijfveer wordt, dan ontstaat het satanisme. Waar mensen kracht kunnen putten uit de liefde van God, zo kunnen mensen ook kracht putten uit de haat van de duivel. Mensen kunnen zich overgeven aan de liefde of alles willen controleren met haat.

Haat is een sterk woord, maar het gaat mij om de vele gradaties in de negatieve gedachten van de mens. De onbewuste mens verzet zich tegen het idee dat hij slechts een bescheiden rol heeft in de evolutie van dit levende universum God's. Door dit niet onder ogen te willen komen ontstaan er telkens ongelukken. Zo komt de mens niet verder.

Die ongelukken mogen we niet onderschatten. De mens is al miljoenen jaren bezig om mens te worden. We lopen in cirkeltjes en blijven onze lessen herhalen totdat we ze geleerd hebben. Helaas zijn er negatieve krachten die onze bewustwording tegenwerken. Dit doen wij onszelf aan. Door niet bewust te kijken naar wat werkelijk is. Door onze mystieke ervaring niet aan te gaan. Door te geloven wat anderen zeggen en schrijven in plaats van ons eigen gesprek met God aan te gaan.

Geloof mij dus ook niet.

Sommige mensen zijn dusdanig verdwaald dat ze denken de duivel te aanbidden. Satanisme is geen complottheorie. Mensen zijn altijd al verdwaald geweest gezien de vele voorbeelden in onze geschiedenis waar bijvoorbeeld kinderen op altaars werden geofferd.

Religies die mensen aanmoedigen zichzelf pijn te doen. Wetenschap die meent dat de mens voor God mag spelen. Het vindt plaats op vele manieren, maar we hoeven niet weg te kijken van de satanisten die heden ten dage nog steeds bloed vergieten op de vele slagvelden in onze wereld.

Aan de ene kant de duivelsaanbidders die letterlijk ritueel mensen offeren op altaren bij besloten bijeenkomsten. Aan de andere kant politici en journalisten die oorlog prediken omdat ze gehersenspoeld zijn. Ook zij zijn in zekere zin satanisten. Ze zijn onbewust, bang en willen controle vanuit een zeer nauw egocentrisch perspectief. Ze haten.

Moeten wij hen haten? De duivelaanbidders in vele vormen van puur slecht tot meelopers verdienen het om gehaat te worden, maar doen we dit niet al vele duizenden jaren?

Ja, wij zijn ook maar mens. Inderdaad.

Hoe doorbreken we nu deze cirkel? Zou de wereld echt veranderen als we al deze satanisten uitroeien? Wordt er in een echt liefdevol gezin nooit een 'slecht' kind geboren?

Hoe verandert de mens van een onbewust naar een bewust wezen? Of denk je dat dit niet mogelijk is? Moet iemand anders dit voor ons oplossen, God misschien? Heeft God dit al zo besloten en moeten we gewoon de evolutie afwachten? Of wordt er iets van ons mensen verwacht? Hebben wij dat potentieel? Hoe komt dat dan tot uitdrukking?

Moet ik dat zelf doen?

Nico Cost, 30 juli 2024